

رد خودی‌ها در ماجرای عکس جنجالی!؟

عکس یادگاری مسعود قاسمی، سرپرست تیم ملی بسکتبال به همراه رامین طباطبایی، رئیس فدراسیون با برج‌های دوحه در زمان برگزاری پنجره دوم انتخابی کاپ آسیا حساسی جنجالی شد. چراکه گفته شد دلیل نبودن قاسمی روی نیمکت تیم ملی در بازی با سوریه شکستن قرنطینه بود و مسئولان برگزار کننده مسابقه با هدف دور نگه داشتن او از بازیکنان اجازه حضورش روی نیمکت را ندادند. هر چند بعداً عنوان شد که قاسمی خودش به خاطر علایم سرماخوردگی روی نیمکت نرفته و آن عکس هم جلوی هتل گرفته شده است؛ در حالی که مهران شاهین‌طبع سرمربی تیم ملی مدعی است که رد پای خودی‌ها در ماجرای این عکس وجود دارد. او ابتدا درباره عملکرد تیمش در قطر گفت: «کار در تیم ملی در هر مقطعی یک فرآیندی دارد. سه سالی است که به عنوان سرمربی در تیم ملی کار می‌کنم. در بازی‌های آسیایی نایب‌قهرمان شدیم که نتیجه خوبی بود و اگر قهرمان می‌شدیم عالی بود. به جام جهانی هم رسیدیم و در جام جهانی هم المپیک می‌شدیم. آخرین کاری که قرار بود برای تیم ملی انجام دهیم، راهیابی به کاپ آسیا است. تا به حال سه برد داریم و هنوز سرگروه هستیم. به هر حال در برنامه‌ای که انجام می‌دهیم هم برد وجود دارد، هم باخت، اما مهم نتیجه کار است. تا به حال هم با همه نوساناتی هم که داشتیم، نتایج خوبی گرفتیم.» او درباره بازی با عربستان و سوریه افزود: «این خنده‌دار است که شما عربستان را برده‌اید، اما بگویند چرا با ۱۰ اختلاف برده‌اید و ۴۰ امتیاز ندهنده است. این کارها فقط برای فشار روی کادر فنی تیم ملی است. مدل بازی تیم ملی بسیار تغییر کرده است. چرا اشاره نکردند که در این هشت ماه بازی تدارکاتی انجام ندادیم. سال گذشته باشگاه‌های ما شکایت کردند که نتوانستند خارجی بیاورند، اما چرا نگفتند که بازیکن خارجی سوریه در یک مسابقه ۳۸ و در یک بازی دیگر ۱۴ امتیاز را آورد.» شاهین‌طبع درباره ماجرای عکس تصریح کرد: «این هم یک مسأله‌ای بود که بزرگش کردند. رئیس فدراسیون و مدیر تیم‌های ملی عکسی گرفته بودند که کاملاً در کنار هتل بود و در فضای مجازی منتشرش کردند. اما نکته‌ای که مهم است اینک این عکس را یک ایرانی به مسئولان فدراسیون جهانی فرستاده بود و این جنجال و محرومیت خودی‌ها بود.»

آخرین تلاش‌های واتر پلو برای انتخابی

پس از لغو مسابقات انتخابی المپیک واتر پلو به سال گذشته به دلیل شیوع اپیدمی کرونا، تاکنون تصمیم قطعی درباره این مسابقات اتخاذ نشده است. قرار است تکلیف نماینده واتر پلو آسیا در مسابقات المپیک در جلسه هیات رییس فدراسیون جهانی مشخص شود. فدراسیون ایران پیش از این آمادگی و درخواست کتبی خود را برای برگزاری تورنمنت انتخابی و یا برگزاری یک تک مسابقه انتخابی بین تیم‌های برتر قاره آسیا ارائه داده است، اما به نظر می‌رسد شانس حضور واتر پلو ایران در المپیک به حداقل رسیده است. آن زمان حتی قرار به برگزاری یک مسابقه در کشور ثالث هم مطرح شد که البته به سرانجام نرسید. با این حال در حاشیه نشست هیات بلند پایه ورزش قطر با مسئولان کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش و جوانان، محسن رضوانی، رئیس فدراسیون شتای ایران با خلیل الجبار رئیس فدراسیون شتای قطر و دبیر فدراسیون جهانی دیدار داشت. با توجه به تعیین تکلیف نماینده واتر پلو آسیا در المپیک در جلسه هیات رییس فینا طی ماه‌آینده، رضوانی رازی‌نی‌های لازم را در خصوص جلب نظر خلیل الجبار در این باره انجام داد. به هر حال اگر واتر پلو ایران بدون برگزاری انتخابی شانس حضور در المپیک را از دست بدهد که احتمال وقوع این اتفاق بسیار محتمل به نظر می‌رسد، فدراسیون باید خیلی سریع وارد عمل شود تا قهرمانان ایران از نظر روحی دچار مشکل نشوند و بتوانند خود را برای ادامه مسیر قهرمانی آماده کنند.

بازنده در دادگاه تراکتورسازی

علیرضا محکومیان!

مردی که روزگاری حتی از خودکار، جوهر و صندلی قرمز فراری بود، در باشگاه تراکتور خیلی زود به سراغ رنگ قرمز رفت و هر چه در توان داشت، صرف کرد تا با جملات اغراق شده، دل هواداران این تیم را به دست بیاورد اما مالکان تراکتور، خیلی زود دست از اعتماد به منصوریان برداشتند. یک مساوی در هفته پنجم، کافی بود تا این مربی دیگر شانس برای باقی ماندن روی نیمکت تبریزی نداشته باشد. تیم او از شروع فصل فقط در یک بازی برنده شده و از نگاه مالکان تیم تبریزی، همین اتفاق برای برکناری یک مربی کافی به نظر می‌رسد!

آرزوهای

کم‌تر از دو روز بعد از مصاحبه مطبوعاتی علیرضا منصوریان که در آن مربی تراکتورسازی جملاتش را به زبان ترکی شروع کرده بود، باشگاه عذر او را خواست و حتی بدون آن که به سرمربی‌اش اطلاع بدهد، او قطع همکاری کرد. خیلی‌ها از همان ابتدا به پروژه منصوریان شک داشتند اما تصور اینکه او فقط پنج هفته روی نیمکت باشگاه دوام بیاورد، حقیقتاً دور از ذهن به نظر می‌رسید. حالا علیمنصور به اولین مربی اخراجی لیگ برتر تبدیل شده و همه تلاش‌هایش برای به دست آوردن قلب تبریزی‌ها به بن‌بست انجامیده است. نه تمجیدهای اغراق آمیز از تراکتورسازی برای مربی کارساز بوده و نه تلاش برای یاد گرفتن زبان ترکی، او را نجات داده است. برای یک بار هم که شده، کاش علیرضا منصوریان متوجه شود که این ژست‌ها هرگز ملاک خوبی برای قضاوت در مورد یک مربی نیستند. برای یک بار هم که شده، او باید این حقیقت را درک کند که «نتیجه‌ها» در مورد مربیان

چهره به چهره

پرسپولیس بالاخره از کرونا ترسید

هراس دیروقت!

آر بار هنوز

تنها باشگاهی که فصل گذشته با نیمه تمام ماندن مسابقه‌های لیگ برتر به خاطر ماجراهای مربوط به کرونا «مخالف» بود، حالا تنها باشگاهی است که این روزها با مجوز فدراسیون فوتبال و اتفاقاً به دلیل خطر همین ویروس، به قرنطینه رفته است. هیچ اشکالی ندارد که تیمی مثل پرسپولیس در زمانی موفق ادامه بازی‌ها باشد و خطر این ویروس را جدی تلقی نکند اما مخالفت این روزهای آنها با حضور در دیدارهای لیگ برتر، به وضوح نشان می‌دهد که تئوری قبلی این باشگاه نیز تنها از سر «منفعت طلبی» شکل گرفته است. درست همان طور که باشگاه‌های دیگر نیز با انگیزه‌های کاملاً مشابه، به دنبال تعطیل کردن مسابقه‌ها بودند.

پرسپولیس‌ها بالاخره به این نتیجه رسیده‌اند که ویروس کرونا می‌تواند «خطرناک» هم باشد. آنها فصل گذشته دائماً خطر این ویروس را کوچک تلقی می‌کردند و تیم‌های دیگر را در معرض اتهام «بزرگنمایی» کرونا قرار می‌دادند اما در فاصله‌های کوتاه با فینال لیگ قهرمانان

اتفاق روز

جولان رونالدو در خانه مسی

این آخرین تقابل بود؟

برای اولین بار پس از جدایی کریس رونالدو از فوتبال اسپانیا، او و مسی دوباره در یک استادیوم مشترک باید شدند. اتفاقی که هواداران فوتبال را به شدت هیجان زده کرد. قبل از شروع مسابقه، صدرنشینی یووه در این گروه کاملاً دور از ذهن به نظر می‌رسید اما بارسای کومان اساساً به هیچ فاجعه‌ای پشت نمی‌کند. وقتی ۲۰ دقیقه بعد از سوت شروع داور، یووه با دو گل از حریف جلو بود اما حتی با این نتیجه هم بارسا به عنوان صدرنشین راهی مرحله بعدی رقابت‌های شد. یووه در نیمه دوم به گل بعدی رسید و حتی گل چهارم را هم زد اما داور گل پنجمی را مردود اعلام کرد تا بازی در نهایت با همان نتیجه سنگین سه بر صفر به سود یانکتونری به پایان برسد. رونالدو که

بسیار نامطلوبی قرار گرفته و بعید به نظر می‌رسد دیگر هیچ باشگاهی در لیگ برتر، به این مربی و پروژه‌هایش اعتماد کند. ماجرا زمانی تلخ‌تر می‌شود که به یاد بیاوریم تا همین چند سال قبل، همه علیرضا منصوریان را یکی از مهم‌ترین و بهترین استعدادهای مربیگری در فوتبال ایران می‌دانستند. حالا اما دیگر کم‌تر کسی روی این مربی به عنوان یک گزینه فوق‌العاده حساب باز خواهد کرد. آن هم در شرایطی که یکی از

جدی‌ترین رقبای او در شروع دوران مربیگری یعنی گل محمدی، فاصله چندانی با تبدیل شدن به مربی تیم قهرمان آسیا ندارد. به نظر می‌رسد انتخاب‌های اشتباه، منصوریان را در وضعیت بدی قرار داده‌اند. حالا فقط یک اتفاق می‌تواند او را همچنان در لیگ برتر صاحب تیم کند و آن، قانون عجیب منع ورود مربیان خارجی جدید به فوتبال ایران است!

رفتار مدیران باشگاه تراکتور هم البته در نوع خودش عجیب است. آنها اصلاً به فرصت دادن به مربیان مختلف اعتقاد ندارند و تنها پنج هفته زمان برای‌شان کافی به نظر می‌رسد تا از اعتماد به یک مربی دست بکشند. این تیم از زمانی که محمدرضا نوزی مالکیتش را بر عهده گرفته، دائماً در حال عوض کردن سرمربی بوده و همین عامل، آنها را از موفقیت‌های بزرگ دور نگه داشته است. جالب اینکه آنها برای جاشینی علیمنصور به سرعت ساکت‌الهامی رفته‌اند. همان شخصی که فصل گذشته تراکتور را قهرمان جام حذفی کرده بود. یعنی باشگاه چند میلیارد هزینه

کم‌تر از دو روز بعد از

مصاحبه مطبوعاتی علیرضا منصوریان که در آن مربی تراکتورسازی جملاتش را به زبان ترکی شروع کرده بود، باشگاه عذر او را خواست و حتی بدون آن که به سرمربی‌اش اطلاع بدهد، او قطع همکاری کرد

کرده تا یک نفر را به جای الهامی روی نیمکت قرار بدهد و پس از سپری شدن تنها چند هفته، تصمیم گرفته که دوباره خود الهامی را روی نیمکت بنشانند. این مربی با حکم کمیته انضباطی، حدود ۶ ماه از فعالیت‌های فوتبالی محروم شده و تازه نیمی از این دوران را سپری کرده است. به نظر می‌رسد تراکتوری‌ها با علم به احتمال بالای بخشیده شدن الهامی پس از سه ماه، او را انتخاب کرده‌اند و این دوران چند هفته‌ای با منصوریان هم، صرفاً برای خالی نبودن نیمکت سپری شده است. به نظر می‌رسد این انتخاب از همان ابتدا برای هر دو طرف، فوق‌العاده اشتباه بوده است. منصوریان به سراغ تیمی رفت که مقابل مربیان مختلف بی‌نهایت بی‌رحم نشان می‌دهد و تراکتور هم گزینه‌ای را انتخاب کرد که معمولاً به جز ژست و تلاش برای تاثیر گذاشتن روی احساسات هوادارها، چیز زیادی در چنته ندارد.

پرسپولیس روزهای سختی را پشت سر گذاشته اما حداقل این اواخر به عنوان نماینده ایران، به همه خواسته‌های داخلی‌اش رسیده است. شروع تزریق واکنس کرونا در چند نقطه از دنیا، شرایط فوتبال را تغییر خواهد داد. خیلی زود بسیاری از کشورها این بحران را پشت سر می‌گذارند و درها را به طور کامل روی تماشاگران مسابقات فوتبال باز می‌کنند. در ایران اما ماجرا هنوز به طور کامل روشن نیست. به همین خاطر بعید به نظر می‌رسد که مشکلات ایجاد شده توسط ویروس کرونا در فوتبال، به همین زودی از بین بروند. بدون شک آن چه در مسیر مبارزه با این ویروس اتفاق می‌افتد، نقش بسیار مهمی در شرایط فوتبال کشور خواهد داشت. برای مثال اگر کشورهای آسیایی به واکنس دست پیدا کنند و بیماری را کنار بزنند، طبعاً با حضور تیم‌های‌شان در ایران به عنوان کشوری که هنوز با کرونا دست و پنجه نرم می‌کنند موافق نخواهند بود. در نتیجه امکان کنار گذاشتن نماینده‌های ایران از رقابت‌های فصل آینده لیگ قهرمانان هم وجود خواهد داشت. هیچ دلیلی برای جدی نگرفتن این بحران وجود ندارد. اگر ماجرای دستیابی به واکنس هر چه زودتر اتفاق نیفتد، پرسپولیس و همه باشگاه‌ها با مشکلات بزرگی روبه‌رو می‌شوند. مشکلاتی که شاید فوتبال ایران را به اندازه چند سال عقب بیندازند و مسیر پیشرفت این فوتبال را مختل کنند.

حتی ستاره‌های نسل بعدی هستند و هنوز هم برای همه فوتبالست‌ها، کاملاً دست‌نیافتنی به نظر می‌رسند. دو نابغه که فقط فوتبال بازی نکردند، بلکه فوتبال را برای همیشه به سبک و سیاق خودشان تغییر دادند.

هستند اما هنوز هیچ‌کس از تماشای این دو نابغه در زمین فوتبال سیر نمی‌شود و هیچ‌کس نمی‌تواند ادعا کند که ستاره‌ای در قواره‌های این دو نفر، به دنیای فوتبال قدم گذاشته است. آنها هنوز یک سروگردن بالاتر از همه هم‌نسل‌ها و

برگزاری دیدارهای فوتبال تا چه حد ممکن است در چنین شرایطی خطرآفرین باشد. همین آفشین پیروانی که تا چند روز قبل تیم‌های دیگر را به خاطر تلاش برای تعطیل کردن مسابقات به باد تمسخر می‌گرفت، حالا با غرور و افتخار خاصی از رفتن تیمش به قرنطینه صحبت می‌کند. پرسپولیس‌ها برای سپری کردن دوران قرنطینه، امکانات تیم ملی را نیز به طور کامل در اختیار گرفتند و در کمپ تمرینی این تیم مستقر هستند.

هیچ اشکالی ندارد که فدراسیون فوتبال از نماینده ایران در لیگ قهرمانان آسیا حمایت کند اما قرمزها حداقل دیگر نباید این ادعا را تکرار کنند که مورد بی‌مهری همگانی قرار گرفته‌اند و فدراسیون قصد دارد جلوی موفقیت‌شان را بگیرد! آنها دیگر نمی‌توانند ادعا کنند که همه این مدت «تنها» بوده‌اند و حمایتی از این باشگاه صورت نگرفته است. تغییر در برنامه لیگ برتر، به تعویق افتادن دیدار پرسپولیس با نساجی و استفاده پرسپولیس از امکانات تیم ملی، به وضوح نشان می‌دهد که قرمزها حداقل در ارکان اصلی مدیریت ورزش ایران مورد حمایت هستند. شاید طرفداران بعضی از تیم‌ها خواهان قهرمانی سرخپوشان نباشند اما در سطوح بالای مدیریتی، همه امکانات برای کمک به این باشگاه بسیج شده است. پس آنها دیگر نمی‌توانند ادعا کنند که در مسیر قهرمانی در آسیا، با هیچ نوع حمایتی روبه‌رو نبوده‌اند. البته که

آسیا، به این نتیجه رسیده‌اند که کووید ۱۹ خیلی هم مهم است و احتمال دارد که این باشگاه را به دردرس بیندازد. بخشی از این تغییر فلسفه در مورد ویروس، به قوانین سختگیرانه فدراسیون فوتبال آسیا نیز مربوط می‌شود. پرسپولیس نمی‌خواهد که در جریان سفر به دوحه برای حضور در دیدار پایانی لیگ قهرمانان، حتی یک بازیکن مبتلا به کرونا داشته باشد. اگر این اتفاق رخ بدهد، احتمال کنار گذاشته شدن کاروان پرسپولیس از دیدار نهایی و از دست رفتن شانس قهرمانی برای این تیم وجود خواهد داشت. پرسپولیس از همین حالا در ایران به قرنطینه رفته و حسابش را از دیدارهای لیگ جدا کرده است. مسابقه این تیم با نساجی قاشمشهر لغو شده و بعید نیست که دیدار سرخ‌ها با ذوب‌آهن نیز برگزار نشود. پرسپولیس این روزها درست در نقطه مقابل فصل گذشته قرار گرفته است. اواسط لیگ نوزدهم، آنها قویاً معتقد بودند که هیچ عاملی نباید دیدارهای لیگ را متوقف کند اما حالا خودشان را از بقیه تیم‌ها جدا کرده‌اند و نگران کووید ۱۹ هستند. به نظر می‌رسد نوع نگاه پرسپولیس به ماجراهایی شبیه به این، از درجه منفعت‌طلبی نشأت گرفته است. آنها هر طور که به صلاح خودشان باشد و نفع خودشان را تأمین کند، به اظهار نظر در مورد ویروس کرونا می‌پردازند. داستان ویروس کرونا، داستان تازه‌ای نیست اما ظاهراً پرسپولیس‌ها تازه به این ماجرا علاقه‌مند شده‌اند که

تعجبی ندارد که او همچنان به دنبال ترک باشگاه بارسلونا باشد. با دوم شدن در این گروه، بارسا باید در انتظار یک قرعه وحشتناک در مرحله بعدی باشد. چراکه تیم‌هایی مثل بایرن لمبورگ در گروه‌شان صدرنشین شده‌اند. بعید نیست با این وضعیت، یک شکست تحقیرآمیز دیگر در انتظار بارسا باشد و کاسه صبر مسی دیگر کاملاً لبریز شود.

برخورد کریس و لئو در نیوکمپ، شاید آخرین جدال مستقیم این دو ستاره باهم باشد. دو ستاره بزرگ که فوتبال را به یک اثر ناب هنری تبدیل کردند. دو ستاره که بهترین‌های عصر خودشان بودند و هنوز هم از رسیدن به موفقیت سیر نشده‌اند. هیچ کدام از فوتبالی‌ها، دوست ندارند احتمال آخرین برخورد این دو نفر باهم را باور کنند. به نظر می‌رسد هم مسی و هم رونالدو برای چند سال دیگر در سطح اول فوتبال اروپا بمانند و بعید نیست که دست تقدیر، آنها را دوباره روبه‌روی هم قرار بدهد. مسینالدو دیگر به پایان راه فوتبال‌شان نزدیک